

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 29 Marca r. s. 1822 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Gazeta senacka z dnia 18 marca ogłosiła Ukazy okolne Rządzącego Senatu, które umieszczamy:

Wedle Ukazu Jego Cesarskiej Mości Rządzący Senat słuchali doniesienia Ministra spraw duchownych i narodowego oświecenia, w brzmieniu następującem: Przesłany do tego Ministra przy Ukazie Rządzącego Senatu z dnia 5 grudnia 1821 roku Imienny Najwyższy Ukaz, wydany do Senatu pod dniem 24 listopada tegoż roku, o poborach aktowym i herbowym, rozesłany w swoim czasie przy okólnych zaleceniach do wszystkich miast i osób podległych powierzonego temu ministerium, dla wiadomości i należytego wezwać do kogo należy wykonania. Lecz jako wszystkie Uniwersytety w Państwie ze swojemi wydziałami, na osnowie nadanych im przywilejów w ich dyplomatach i ustawach, uwolnione są w wewnętrznym sprawowaniu swoich interesów od używania papieru herbowego, o czem i po zaszłm w 1812 roku odnowieniu ustawy o papierze herbowym, ponowione było zalecenie do Ministerium oświecenia narodowego przez Ukaz Rządzącego Senatu z dnia 7 października 1815 roku: przeto dla uprzedzenia wszelkich niewyrozumiałości, wchodził tenże Minister z przedstawieniem swoim w tej rzeczy do komitetu ministrów. Na skutek czego od tego komitetu dano wiedzieć, iż zgadzając się także ze swojej strony, że sprawy w Uniwersytetach, na które zaszło osobne wyłączenie, powinny się odbywać podawnemu na prostym, a nie na herbowym papierze, mniemał uczynić rozwiązanie temu Ministrowi, na wydanie do kogo należy zaleceń, że Ukaz z dnia 24 listopada na odbywanie spraw w uniwersytetach, mających osobne przywileje, nie rozciąga się, i Cesarz Jego Mość na takowe postanowienie Komitetu oświadczył Najwyższe zezwolenie. Tenże Minister zaleciwszy teraz Zwierzchności wszystkich wydziałów edukacyjnych względem należytego w rzeczy tej wykonania, donosił o tem dla wiadomości Rządzącemu Senatowi. Rozkazali: O wypisanem wyżej w tem doniesieniu Ministra spraw duchownych i narodowego oświecenia postanowieniu Komitetu Ministrów, które zasłużyło na Najwyższe Jego Cesarskiej Mości zezwolenie, dać wiedzieć przez Ukazy do wszystkich Rządów Gubernialnych. Władz, Wojskowej kancelaryi wojska dóńskiego i dalszych miast urzędowych, również przez Ukazy uwiadomić Ministrów, Wojennych Jenerał Gubernatorów, Jenerał Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów zarządzających i cywilnych sprawami i Naczelników miast; a do Najświętszego Rządzącego Synodu, do tutejszych i Moskiewskich Departamentów Senatu przesłać uwiadomienia. Dnia 6 marca 1822 roku.

Przez Ukaz okólny z dnia 15 marca r. t. Rządzący Senat obwieścił, iż *Ruinar de Brimon*, uznany został wice-konsulem francuzkim w Moskwie.

(W przesłanym numerze 37, w artykule wiadomości krajowych, w doniesieniu o podniesieniu setnika kozackiego *Tiuszewa*, zamiast do rangi 4tej klasy, poprawić należy 14tej klasy.)

WŁOCHY.

(z *Caz. Warsz.*) *Liwna* dnia 5 marca. Odebrany tu list z *Alexandryi* w Egipcie donosi, iż znowu 9,000 murzynów sprowadzono z Afryki do *Teb*, gdzie ich uczą obrótów wojskowych europejskich. Słychać, iż basza Egiptu obowiązał się przywrócić *Kandyą* i wszystkie wyspy osadzone powstańcami greckimi, pod władzę turecką. Najstarszy syn jego *Ismael*, posuwa się w kraju *Faaghi*, i mvśli zdobyć *Abissynią*.

Od granic włoskich dnia 10 marca. D. 15 z. m. wyszło inne urządzenie, aby wszelką własność żydowską, przedaną lub nieprzedaną, spisano. Nieruchomość, jakaby żydzi jeszcze d. 1 stycznia 1824 roku posiadali, ma być przez licytacją na korzyść skarbu przedaną.

Przybyli do *Rzymu* *Patowie Rissaldo, Valsamacchi i Metara*, których rząd angielski na wypsach Jońskich skazał na wygnanie.

Królowa tybetańska żądała od zgromadzenia *de Propaganda Fide*, 80 misyonarzy dla nawracania jej poddanych. Posłano tam już 5 kapucynów. Pewny Włoch rodem z *Brescia*, którego Królowa pierwszym ministrem swoim zrobiła, nawrócił ją do wiary chrześcijańskiej.

W *Palermie* schwytano policją jeszcze 4 spiskowych. Znanym atoli ze spokojności obywatelom oddano broń, wygnałszy garbarzom i rzemieślnikom.

Rząd angielski myśli kazać oszańcować wyspy Jońskie, jako to: *Cefalonią, Zante, Itakę i Cerygo*. Przebaczone wielu osobom na śmierć skazanym. Słychać, iż u jednego kupca w *St. Maura* znaleziono znaczną ilość bander i odezw greckich. Nie atoli pewnego nie ma w tej mierze.

W gazecie ryżkiej *Zuschauer* czytamy ze *Włoch* pod 10 marca: „W królestwie neapolitańskim nie masz zgola spokojności. W *Laurenziano* około sta. uzbrojonych targnęło się przeciw władzy publicznej, chcieli urzędników pozabijać; poranili niektórych żołnierzy i uwolnili jednego więźnia. W *Calvello* sześćdziesiąt uzbrojonych uderzyło na więzienia, zabili jednego żołnierza i dozorcę więzienia: dla tego, że ich znał, i uwolnili także jednego więźnia.

(z *Dostrzegacza Austriackiego*) Gazeta *Gior-nale del Regno delle due Sicilie* z dnia 4 marca zawiera następujący wyrok: *Ferdynand I. etc.* U-siłując jak najmocniej utrzymać spokojność wpo-śród wielce nam ukochanych poddanych, oraz o-bowiązani zapobiegać wszelkim przybyzynom do zburzenia jej dążącym, na podanie dyrektora na-szego królewskiego sekretaryatu stanu w sprawach łaski i sprawiedliwości, i po wysłuchaniu rady stanu postanowiliśmy i stancwimy, co następuje: „*Art. 1.* Ci, którzy z powodu wypadków polity-cznych w lipcu 1820 królewskie kraje nasze opu-ścili, nie mogą do nich powrócić bez naszego wy-rażnego pozwolenia. Wykraczający mają być stawieni przed sąd wojskowy i karani śmiercią. Wyrok sądu wojskowego ma być wykonany w przeciągu 24ch godzin. *Art. 2.* Powyższemu prze-pisowi ulegają też wszyscy ci, którzy nieopatrze-ni należą temi pasportami, wkradają się do króle-stwa, i z wyżej pomienionymi, albo z innymi, w niegodziwym zostają spisku na zaburzenie spokoj-4

ności publicznej. Art. 5. Dyrektorom naszych królewskich sekretaryatów stanu wojny, marynarki i sprawiedliwości porucza się przywiedzenie do skutku niniejszego wyroku *Neapol* dnia 15 lutego 1822. *Ferdynand*.“

TURCYA.

(z *Dostrzeg. Austr.*) Podług listu z *Korfu* pod d. 5 marca zawinęła w d. 20 czy 21 lutego do zatoki *Patras* wyprawa, która w początkach tegoż miesiąca wypłynęła z *Dardanellów*. Wyprawa ta, jak się z dawniejszymi zgadza podaniami, wynosi 60 okrętów, między którymi jest 40 przewozowych, mających na sobie 10,000 woyska lądowego, reszta sato fregaty, brygi i okręty wojenne. Dnia 1 marca widziano około wyspy *Zante* flotę grecką, złożoną z 60 dobrze uzbrojonych okrętów wysp *Hydry*, *Spezzyi* i *Ipsary*, a płynącą wprost ku *Patras* w zamiarze, jak głosiła, zmierzenia się z tureckimi okrętami. Tymczasem woyska tureckie wysiadły na ląd pod *Patras*, a ponieważ właśnie w tymże samym czasie musiał tam przybyć *Churszyd Basza*, zatem może przyjdzie w krótkim czasie do ważnych w tej stronie wypadków.

HISZPANIA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Madryt* d. 2 marca. Słychać, iż hrabia *Torreno* ma zlecenie domagać się od rządu francuzkiego uprzątnienia przeszkód, tamujących wolny związek między obu mocarstwami. Klub *złotej fontanny*, który miał być zamknięty, jest otwarty. Onegdaj zabito w nim pewnego członka, który się przeciwko konstytucji oświadczył.

AMERYKA HISZPAŃSKA.

(z *Dostrz. Austr.*) *Cesarzka* gazeta nadworna *Meksykańska* z dnia 7 listopada ogłasza rozrządzenia, poczynione względem wyboru na stany kortezow. Jest zamiar podzielenia władzy prawodawczej na dwie izby, wyższą i niższą, i rozumieją, że instalacja stanów nastąpi d. 24 lutego. Taż gazeta zawiera odezwę *Jenerała Iturbide* do narodu, w której wyraża, że nie powoduje nim żadna chęć wywyższenia się, ale życzy sobie tylko, by być uważanym za pospolitego obywatela stanu.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

W piśmie peryodycznem, wydawanem przez *P. Swinina*, pod tytułem *Otieczestwiennija zapiski* znajduje się opis następujący: „Roku 1814 dnia 15 czerwca, miałem szczęście być świadkiem uroczystego posiedzenia w uniwersytecie *oxfordzkim*, na którym *Cesarz Alexander* znajdował się w tożde doktorskiej i otrzymał dyplom na tę dostojność, z rąk kanclerza uniwersytetu *Lorda Grenville*. Był to widok jeden z nayspanialszych w mém życiu: kto wie, czy się zdarzy nawet widzieć już kiedy, *Cesarza Rossyjskiego*, *Króla Pruskiego*, *Xiążęcia Rejenta angielskiego*, po spole z *Wellingtonem*, *Blucherem*, *Platowem*, wielu jenerałami i ministrami, oswobodzicielami Europy, zasiadających w szacie spokojnych ojców nauk, w gmachu gotyckiej budowy, wspaniałej świątyni, im poświęconej? Siędzenia wznosiły się wpółokrąg, jedne nad drugimi. Wielkie pióra, zdobiące czoła anglików, dumnie się kotłyły ponad głowami zwyciężczych bohaterów. Nigdy nie można było, rychły by być przeniesionym w czasy rycerskie, kiedy potężni monarchowie i wielcy wojownicy, zgromadzali się z różnych stron świata na turnieje, dla otrzymania wieńca sławy z rąk naysiękniejszych. Na tém posiedzeniu czytane były mowy i wiersze: na spalenie Moskwy, na

zwalenie ciemności, na pochwałę bohaterskich dzieł wodzów rossyjskich i pruskich, których czynami uwieńczoną została stałość i poświęcenie się Monarchów sprzymierzonych, i t. d. Na pamięć dnia tego, *Cesarz Jegomość*, wydał rozkaz do Gabinetu, ażeby w koływańskich fabrykach zrobiono, jak naysiękniejszą wazę, z zielonego jaspisu, rewniewskim zwanego. Waza ta przywieziona tu (do *Petersburga*) w roku bieżącym (1821), i w sierpniu tegoż roku wysłana została do Anglii: jest figury owalnej, 2 arszyny długości i tyleż wysokości z nóżką i podestalem. Po obu stronach podestalu wyryty jest po łacinie i po rusku napis następujący: „*Akademii Mertońskiej. Prezydentowi i Członkom. Mężom uczonym i wielce szanownym. Za okazaną, w czasie zwiedzenia Oxfordu. gościnność: to naczynie, z kamienia sybirskiego wyrobione, na znak wdzięcznej pamięci, darował. Alexander Cesarz Wszech Rossyji. roku zbawienia 1816 (z *Dzień. Wileń. r. 1822*).*“

P. Bezstuzzew, rzeczywisty członek towarzystwa przyjaciół literatury rossyjskiej, złożył towarzystwu rzeczy, otrzymane przezeń z okrętów, które powróciły z wyprawy do bieguna południowego, pod dowództwem *P. Bellingshausena*: 1) Gatunek białej tkanki, używanej u *Otaitanów* na odzież. 2) Taką tkankę grubszą, 4 arszyny szerokości. 3) Taką tkankę z nabijanemi wzorami. 4) Takie kobierce w kwiaty. Ciekawy jest sposób, jakim *Otaitanie* robią tę tkaninę: biorą korę z drzewa, oczyszczają z części grubszych zewnętrznych, moczą w wodzie, i ułożywszy jedne pasy wpoprzek drugich, biją na kamieniu, aż póki tkanina nie nabierze pewnej ciężkości. Biją potem drewnianymi ząbkowanymi kłoczkami, od czego pozostają na materji rąbki, podobne, jak na safiranie. Jeżeli się dziura zrobi, zakładają szmatem te same materji, i biją, dopóki się nie wyrówna dostatecznie. Wzory wybijają, albo drewnianym tłuczkiem, na który nakładają farby rozartey z olejem kokosowym, albo natarłszy tą farbą kwiaty, liście i trawę, kładą, je pomiędzy materją, i tym sposobem wyciskają. 5) Walizka, pleciona przez *Aleutów*, mieszkających na wyspie *Sitchie*. 6 i 7) Plewy bobrowych kiszek: pierwszey *Aleutowie* używają na odzież, kamleiką zwaną, drugą zaś nakształt nici kręcą i do szycia używają. 8) Próbka lnu z *Nowey-Hollandyi*, z którego porobione w Europie cienkie sznurki. 9 i 10) Szkieł, na których wygrzyzione są farbami różne wyobrażenia, z kościoła s. *Ołaja* w *Rewlu*, od piorunu spalonego. 11) Japoński cybuk bambusowy. Nadto od *P. Kudinowa*, rejestratora gubernialnego, złożona została moneta srebrna 1757 roku, z napisem naokoło: *Moneta Livo-Esthonica*.

Kapitan *Douglass* przywiozł z nadbrzeża *Misisipi*, rzecz bardzo ciekawą. Jestto list, pisany w roku 1820 od pokolenia indyjskiego *Chippewa* do pokolenia *Sioux*, z odpowiedzią tego ostatniego. Pisany jest na korze brzozy, ostrzem noża, czyli innym jakim rylem. Pismo jest symboliczne czyli hieroglifowe, i pokazuje: jakim sposobem dzisiejsi Indianie Ameryki północnej myśli swoje pismem wyrażają. (z *Dzień. Wileń.*)

(z *Gaz. Zusc.*) *Xiegarz Cotta* (pruski tajny radca dworu *Cotta von Cottendorf*), w obu majątnościach swoich ziemskich uwolnił włościan od wszelkich opłat i powinności do dziedzictwa przywiązanych, oraz od wszystkich zaległości.

Między morze *Panama* z przyległemi prowincjami, ogłosiło się za niepodległe. Rozumieją, że się przylączy do *Kolumbi*.

(z *Kur. Warsz.*) Dzienniki angielskie piszą o większych nierównie zaburzeniach we Francyi, twierdząc, że gazety paryżkie, ani połowy nie donoszą tego, co się tam działo.

W Irlandyi już poczta bezpieczną być nie może. Wszelkie rzeczy i pieniądze, przesyłane dyliżansami, przez buntowników zabierane bywają.

O g ł o s z e n i e.

1. Izba Skarbowa Litewsko-Wileńska podaje do wiadomości, że niżej w tabellach pomienione skarbowe dobra, w różnych powiatach tej Gubernii położone będą się oddawać w tejże Izbie przez publiczną licytacją roku 1822 mca kwietnia w dniach 12 14 i 17 jedne, które zupełnie zawakowały, te w 12sto letnią arendowną posesyą, drugie zaś które zostają już w takowej posesyi, i na innych prawach za nieakuratną opłatę przez possesorów należnego do Skarbu dochodu od nich się odbierają, do ukończenia lat zakreslonych nieakuratnym Possesorem, o których przy targach objawiono będzie, i po zalicytowaniu jak pierwsze tak i drugie wraz postąpią w posesyą; przeto mający zamiar licytowania takowych majątków raczą przybydź na pomienionetermina do Izby Skarbowej Wileńskiej lub też przysłać unocowanych od siebie plenipotentów z ewikcyami odpowiedniemi dwóletniej intracie, jaka z ostateczney licytacji wypadnie, równie też ze świadectwami Sądu Główn. Departamentu 2go o swobodności majątków lub kamienie w ewikcyą oddających się upewniającemi. dnia 24 marca. 1822 roku. Sowietnik Kołkowski.

W i a d o m o ś ć.

O Skarbowych Majątkach, które z publicznej licytacji w terminach 12 14 i 17 mca kwietnia idącego roku oddawać się będą przez Litewską Wileń. Skarbową Izbę w 12stoletnią arendowną posesyą, zacząć się mającą, z pomienionego 12 kwietnia.

		Stan Majątkow wedle inwentarzow i dochod z onych.								
Numer	Nazwiska majątkow w Powiatach	Potwar ki	Miejsczeka	Wsiow i Za- siankow.	Liczba różnego rolnożydnyow.	Dusz pici meż- kiej podług re- wizyi 1816 roku.	Lustracy- ny dochod.		Ceny za które już były z tar- gow.	
							srebrem		assynac.	
							rubli	kop.	ruble	kop.
	Majątki wakujące. Trockim									
1	Dzierżawa Nowosady	1			—	—	153	50	—	
	Oszmiańskim.									
2	Dzierżawa Nerowska				1	—	60	—	—	
3	Dzierżawa Krawcowszczyzna	1			—	—	35	90	—	
	Brasławskim.									
4	Część starostwa Bernatowskiego	1	4		11	5	408	15	—	
	Rosieńskim									
5	Dzierżawa Cyganiszki				—	—	3	—	assyg.	
6	Juryzdyka w Rosieniach po Zukowskiej				—	—	9	—	12	
7	Dzierżawa Dulki		1		8	15	78	14	70	
	Wileńskim								as. 360	
8	Dzierżawa Matakienie Milaniszki		2		4	4	84	45	—	
	Brasławskim									
9	Woytostwa Druyskie i Zasnudzkie.	4	72		454	404	8394	881	—	
10	Folwark Dubinowo	1	6		63	48	729	19	—	
11	Bernatyski	1			4	13	52	80	—	
	Majątki odebrane za dopuszczone remanenta byłemi onych possessorami.									
	Wileńskim									
12	Starostwo Bystrzyckie	2	1	16	294	555	4183	141	srebr.	
	Trockim								4600	
13	Dzierżawa Gumbrany				—	—	8	25	—	
	Brasławskim									
14	Folwark Milasze	1	1		12	38	278	40	425	
15	Starostwo Sutorowicze	1	1		6	8	81	—	200	
	Kowieńskim									
16	Dzierżawa Krutupce	1	1		15	7	333	10	—	
	Oszmiańskim									
17	Dzierżawa Czotyryki		1		6	19	182	25	188	
	Majątki przedsiębiorzące się do odebrania od teraźniejszych possessorów za nieopłatę Skarbowi należnego dochodu.									
	Wileńskim.									
18	Papunże Pelikany.		1		—	3	24	48	30	
	Wilkomirskim									
19	Dzierżawa Grotele.	1	2		3	—	42	—	—	
	Kowieńskim.									
20	Starostwo Powierzchnia.	2	5		51	93	1173	64	1825	

Sowietnik Kołkowski.

Stola Naczelnik Okołowicz.

Justyn Zdzitowiecki Sekretarz Kolegialny.

W e z w a n i e s u k c e s s o r ó w.

1. Od Litewsko Grodzieńskiego Gubernialne-Rządu ogłasza się: iż odstawni podporucznik Piotr Piotra syn Barszczow dnia 6 stycznia b.r. w mieście Kobryniu z woli Bożej umarł, a zatem aby, gdziekolwiek znajdujące się rodzeństwo lub sukcesorowie Borszczowa, jawili się z dowodami,

w prawnym terminie, do odebrania pozostałych po nim tak w gotowiźnie 4,000 rub. assygn. summy, jako i wezła od półkownika Balbekowa na należącego się im 11,642 rub. assygn. wydanego, również majątku ruchomego, i dalszych srebrnych rzeczy. Marca 18 dnia 1822 roku. Protokuli-sta Tytularny Sowietnik Dobrowolski.

B i e c y t a c y a.

7. W dobrach Beneficyalnych do Uniwersytetu Wileńskiego należących, będą się wypuszczać przez publiczną licytacją w arandę Karczmy na lat trzy od 25 kwietnia 1822 roku, pod w Powiecie Upitskim w Miasteczku samym Remigole Austerya murowana i dwie Karczmy drewniane we wsiach, które czyniły dochodu rocznego rubli srebr. 592 kop. 50. 2re w Powiecie Wilkomirskim w miasteczku samym Onikszach dwie karczmy zajezdne drewniane, dochod z trzech kramek i targowego, co czyniło dochodu rocznego rubli srebrnych 500. Jakowa licytacja będzie się odbywać w Rządzie Uniwersytetu dnia 11 kwietnia roku teraźniejszego 1822, życzący przeto licytować takowe Karczmy mają się stawić w terminie naznaczonym do Wilna z prawnymi swikcyami. Sekr. Felix Mierzejewski.

O s t r z e ż e n i e.

1. Opieka szlachecka Pttu Stonim. skutkiem trzech postanowień, jednego dnia 21 junii przeszłego 1821 roku, drugiego 28 februaryi i trzeciego 6 marca t. r. zakroczonych, poniższe sześć sched Hoszczewskich przez właścicieli opuszczonych, jakoto WW. Dochterowiczów, Rodowicza, Salomei Jacewiczowej, Szadurskiej, Alexandra Buchowieckiego i szpitala Janiskiego, celem zaspokojenia skarbowey należności na onych zalegających, tudzież ochronienia od narastających pen, wypuściła w zastawną posesyę pierwszą za sumę rubli srebr. 388 kop. 70 i drugą za rubli srebr. 32 kopiejek 81 WJX. Klemensowi Czaplinskiemu Superyorowi JXX. Bazylianow Bytenskich, 3cia Jacewiczowej za rubli srebr. 159 kop. 91; JW: Wojciechowi Pusłowskiemu Rzeczywistemu Radcy Stani i Kawalerowi; czwartą zaś za rubli srebr. 294 kop. 58 1/2, piątą za rubli sr. 41 kop. 78, szóstą za rubli srebr. 121 kop. 25, Xięciu Zenonowi Potubińskiemu Sędziemu Gran. Ston. z dodaniem przy dalszych warunkach ostrzeżeniem, że takowe schedy za odłożeniem przez właścicieli powyższych summ, w każdym roku zwrócone być powinny, wszakże nie inaczej, jak w porze do tego przyzwoitey. to jest w dniu 11 apr. a to iżby ciąg posesyi roczney nie był przerywany, o czem przez niniejsze ogłoszenie właścicieli mających prawo do okupna zawiadamia 1822 roku marca 24. Członek opieki dworzanskiej Sędzia Ziem. Pttu Stonim. Stanisław Jundzill.
Regent Ziem. Ignacy Nielubowicz.

Wezwanie Sądowe.

1. Sąd Główny Wileński 2go Ciągłego Departamentu rozsądzivszy sprawę między Janem Świętorzeckim o. Marszałkiem Zawileyskim, a kredytorami i pretensorami jego po dekrete Exdywizorskim wniesioną, przeznaczył tymże kredytorom satysfakcyą, nadto zaś tak samemu debitorowi Janowi Świętorzeckiemu, jako też jego pretensorom nakazał wykonać przysięgi wyrokiem Exdywizorskim dnia 17 nowembra 1821 w majątku Kobylniku ferowanym wskazane, a to w przeciagu dwóch miesięcy od daty 22 februaryi idącego 1822 roku, dozwalając spełnić rzeczone juramenta przed Sądem Ziemskim lub Grodzkim tego powiatu, któren dla kredytorow i debitora będzie przyległym, z ostrzeżeniem ażeby świadectwa o zaprzysiężeniu były złożone w terminie

zamierzonym w Sądzie Ziemskim Zawileyskim, o jakimym rozporządzeniu interesowane strony zawiadamia, dodając że z rzędu kredytorow Świętorzeckiego tylko Fabianowi Świętorzeckiemu i Teodozemu Kozłowskiemu z powodu podanych apellacyi juramenta w tej sprawie zostały wstrzymane. Roku 1822 mca marca 27 dnia. Stanisław Paszkiewicz Assesor Sądu Gł. Regent Ignacy Choroszewski.

Wolno drukować Szymon Zawisza Prezydent.

O s t r z e ż e n i e.

i Niżej podpisany mając wiadomość, iż WJPan Jan Kochman odstawni kapitan gwardyi woysk francuzkich kawaler orderow, mając mój oblig pod datą 1819 apryla 24 na cz. zł. 100 sobie wydany, jakoby czyniąc teraz układy ze swemi wierzycielami zamieruje ony wyprzedać lub przelać, ztym lubo nie spodziewając się po W. Kochmanie by to nastać mogło, jednak w zdarzeniu każdego mającego intencyą nabycia onego, niniejszym pismem przez gazetę spieszę zawiadomić: że za takowym obligiem W. Kochmanowi nie odemnie nie należy się, gdyż na dniu 15 augusta w tymże roku, na żądanie listowne nie tylko że całą takową należność do St. Petersburga odesłałem, lecz później jeszcze r. ass. 500 na list 25 zbra w roku 1820 januar. 2 posyłając do stolicy, temuż W. Kochmanowi pożyczylem, wczem Poczta Senacka i wieloliczne własnoręczne onego listy zaręczające z wdzięcznością powrót jak obligu mojego tak pożyczonych 500 rubli aż nadto są zdolne udowodnić, w jakimym obiekcie rzeczy nim prawem czyniąc wyrażony oblig i należność pozyskam, ażeby nieraz mieniony oblig nikt nie uważał za realną należność, ani ony nabywał, zastrzegam. Dat 1822 marca 28.

Józefatt Butkiewicz Regent Graniczny.

Roku 1822 marca 27 dnia takowe zastrzeżenie Redakcyja może umieścić w gazecie Kurjera Litew. Józef Horodeński Sędzia Grodz. Wileń.

P r z e d a ż.

i W domu W. Andrzejewskiej na Zarzeczu przeciwko Krzyża położeniu swe mającym, znajduje się kocz Warszawski teraźniejszy do sprzedania, ktoby ztym życzył sobie ony nabyć, ma się zgłosić do mieszkańca tego domu, gdzie o cenie dostateczną wiadomość powziąć może.

Przedaz domu.

Dom JPanów Szwenbergerów, na rogu Ulicy Tatarskiej przeciw Klasztoru ś. Ignacego pod N. 673 jest do sprzedania, ktoby sobie życzył nabyć niech się zgłosi do właściciela tegoż domu, który zostaje w Aptace Zielona zwaney.

Jan Szwenbergier.

Karéta do przedania.

3. W domu Xcia Ogińskiego na Biskupskiej ulicy jest do przedania za pomierną cenę podwójna karéta warszawskiej fabryki, ktoby sobie życzył ją widzieć i dowiedzieć się o cenie, ma się zgłosić do murgrabiego tegoż domu.

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Reau.	W i a t r y.	Odmiana w powiet.
	dnia 27 średnia	27 cal. 9,56 lin.	+ 1,58 stopni	Północno Zachodni	Pochmurno
	dnia 28 średnia	27 — 10,76 —	+ 2,41 —	Północny	Pochmurno
	dnia 29 godz. 6	27 — 11,5 —	+ 0,5 —	Północny	Pochmurno

Wilno dnia 29 Marca 1822 Roku v. s.

O s w i a d c z e n i e.

1. Excerpt z protokołu potocznego Sądu Ziemskiego Powiatu Mińskiego w dacie poniżej wyrażającej się zapisanego oświadczenia pod pieczęcią Urzędową Ziemską tegoż Powiatu w tymże czasie stronie potrzebującej wydan.

Roku 1822 miesiąca marca 18 dnia. Na urządzie Jego IMPERATORSKIEJ MOŚCI Ziemskim Powiatu Mińskiego, Oświadczenie wspólnie z manifestem imieniem W. Rafała Węclawowicza Podkomorzego Rzeczyckiego, czyni się z następnych powodów: Urodzony Jan Norwid b. Sędzia Powiatu Borysowskiego wszedłszy w ślubne związki z zeszłą Kazią Węclawowiczówną siostrą żalującego, lubo żadney nie miał własney sytuacji, był jednak tak szczęśliwym, iż zeszła matka żalującego Pisarzowa Węclawowiczowa, położysz w nim zaufanie cały swój fundusz gumowny, mobilia, sprzęta różne, krescenoyą, oborę, konie, i dalsze szczegóły znaczney wartości w rozrząd oddała. Rząd takowy nad majątkiem ogólnym zeszłej Pisarzowej Węclawowiczowej matki żalującego utrzymując urodzony Norwid, aż do zeyścia żony swojej siostry żalującego, znaczną część onego, utracił, skutki różne poczynił, a resztę pozostawia na kupno majątku Wasilewska czyli Norwidpola zwanego w powiecie Borysowskim leżącego obrócił. Co wszystko razem zliczone chociaż wynosiło ogólney summy przez urodzonego Norwida na własne potrzeby użytey, trzykroć sto tysięcy złotych polskich, wszakże zeszła żalującego matka Pisarzowa Węclawowiczowa, powodując się powziętą ku niejowi przychylnością, gdy po ustalym życiu córki swojej a żony jego, przystąpiła do uczynienia o wsz. do finalnego rozrachunku, za medycją użytych przyjaciół, z summy powyższej w najmniejszej części przez samego Urodzonego Norwida niezaprzeczoney 200,000 złotych polskich odstąpiła, przestając tylko na stu tysięcy złotych polskich za obowiązki należnych, prawem zastawnym z dołączonymi od daty obligu procentami i udzielnym zawinieniem na majątku Wasilewsku czyli Norwidpola, podług umowy ubezpieczonych, a nadto darem dla uczynienia pomocy w interesach Ur. Norwida dokumentem obligacyinym pod imieniem Ur. Wendorfa wydanym pięćdziesiąt tysięcy złotych polskich zapisała. Lecz pomimo tylu odebranych od zeszłej Pisarzowej Węclawowiczowej dobrodzieystw, przepominając Urodzony Norwid na obowiązki wdzięczności, w czasie tem kiedy z funduszu matki wzrost swojej sytuacji zakładał, zawsze oświadczał, owszem na wydanie ze wszelkiego funduszu matki żalującego przedsięwziawszy naganne zamiary, zaprzód przy rozrachunku o sumie z funduszu jej wziętą wyobraziwszy konieczną do poprawy swych interesów wydania pod imieniem Ur. Wendorfa obligu na złotych pięćdziesiąt tysięcy darem sobie ofiarowanych, gdy tej uczynności odmówienia u matki żalującego jako nad tosem jego czuwającej nieznalazł, w obligu do podpisania podanym niezgodne z prawem i niepraktykowane nigdy domieścił warunki, później czyniąc różne z plenipotentami Ur. Miłaszewicza zniżności i nieopłacając temuz Miłaszewiczowi Restancyney za aktostwo Wasilewska czyli Norwidpola postąpiłszy summy, do kilkukrotnego depozytowania Matki żalującego z zastawy, i mnogich przez to strat przyczynił się. Lecz gdy te wszystkie obróty żądane od Ur. Norwida nieprzyniosły skutku, gdy domieszczone w obligu warunki zaręki opisujące za udowodnieniem przez zeszłą Matkę żalującego, podeyscia, w sprawiedliwym wyrokowaniu znalazły swoją nikczemność, i gdy zeszła Matka żalującego opłaciwszy należną Miłaszewiczowi sumę oraz długi w banku i w Izbie Powszechnego Opatrywania zaciągnięne, zyskała powrót swojej posessyi i oną od attaków kredytorów Ur. Norwida przez oczewiste dekre-

ta ochronioną w puściznie żalującemu Delatorowi zostawiła, Ur. Norwid nie poprzestając wyszukiwać rozmaitych pretextów do prześladowania żalującego, któremu jako stopień Matki reprezentującemu za wysłuchane sobie względy wypłacać się wdzięcznością byłby powinien; o dział Ur. Węclawowicza Zawadzkiego za granicą jakby mieszkającego w uprzednich pozwach do Sądu Głównego o remissę wynaszanych nie zamieszczonego, tytułem swego kredytora, który podług ułożonego z żalującym planu działając, gdy w zapożwie odstępnie od przepisów prawa do Drzwi Sądowych po osiadłych Obywateli przybyłym, a w Dodatku Gazety Kuryera Litewskiego umieszczonym, ewokacyinie do Sądu Głównego Mińskiego żalującego i dalszych osob powołującym, nowo wymyślone zarzuty w procesie przez Ur. Norwida z zeszłą żalującego Matką wiedzionym, nieczynione, z któremi już sam Norwid bez zawstyżenia odzywać się nie mógł, poformował różne nielegalne kwestye dla nadania pozorów przyjsia do Sądu Głównego o Remissę na Sąd Exdywizorski z żadnego względu determinować się nie mogący; potworzył przeto żalujący, w niedawnym czasie poinformowanym o takowych działaniach zostawszy, w celu ostrzeżenia wszystkich stron zapozewem Ur. Zawadzkiego zajętych, aby za mylnie ułożonym przez Ur. Norwida z Ur. Zawadzkim planem nieuganiając się do zmiłowego procesu, pożądanego z krzywdą żalującego skutku przynosić nie mogącego, nie łączyli się, i na próżne wydatki nie poświęcali się, oraz w zamiarze przekonania każdego o niesprawiedliwym Ur. Norwida wprzód przeciwno zeszłej Pisarzowej Węclawowiczowej a teraz żalującemu, postępowaniu, widzi potrzebę przez niniejsze oświadczenie przy obmanifestowaniu zmiłowych Ur. Norwida z Ur. Zawadzkim działów, objaśnić pokrótce stopień swojego majątkiem Wasilewskim czyli Norwidpolem władania, okazać jakie jeszcze oprócz summy zastawney w stopniu Ur. Miłaszewicza i skarbu na temże majątku należności, tudzież przełożyć pokrótce przyczyny, dla których nietylko zapretendowana przez zapozew nielegalnie wyniesiony Exdywizya determinowaną być nie może, ale owszem, że za ewokacyine do Sądu Głównego powołanie ukaranym Urodzony Zawadzki być powinien. Oprócz pobieranych częściami podług powyższego wyjaśnienia z funduszu zeszłej żalującego Matki summy, zapożyczył u jej Ur. Norwid w roku jeszcze tysiąc osiemset osmym na kupno majątku Wasilewska teraz Norwidpolem zowiącego się czterwonych złotych pięć tysięcy, jakąś sumę ubezpieczając wydał w temże 1808 roku marca 7 obligacyiny dokument, za którym ani w czasie oznaczonym, ani później nieścisłszy się po finalnym rozrachunku i po odstąpieniu przez Matkę żalującego dwóch kroć sta tysięcy złotych polskich za innemi dowodami należnych, Urodzony Norwid pomniejszoną sumę pięćdziesięcioletnimi procentami oddatki obligu niepłaconemi i zawinieniem udzielnym piętnaście tysięcy złotych na udobrenie nabytego majątku do sta pięćdziesięciu zł. pol. zwiększoną, prawem zastawnym w roku 1813 apryla 28 wydanym a 29 osobiście przez siebie do akt Ziem. Mińskich wniesionym, na majątku Wasilewsku czyli Norwidpola w powiecie Borysowskim leżącym i wszelkich do onego przynależnościach ubezpieczył, i w skutek onego do posessyi urzędowie przez Woźnego za intromissyą w roku 1815 maja 5 czynioną eor. 15 w Ziemstwie Borysow. zeznaną wprowadził. Lecz gdy restancyney za dziedzictwo summy wedle warunków dokumentu w roku 1812 marca 14 JW. Bazylemu Krasno-Miłaszewiczowi Senatorowi i Kawalerowi wydanego, i tegoż czasu w Ziemstwie Mińskim aktykowanego na terminie temuz JW. Miłaszewiczowi nie zaliczył, i nadto opłaconych przez jego do banku z trzeciej części Dokszye majątności Norwidpola

wypadających rubli assygnacyjnych 'tysiąc czterysta trzydzieście sześć kopiejek, sześćdziesiąt sześć nie zwrócił. JW. Senator Miłaszewicz za ukazem Senackim majątek Norwidpól w summie do osmiu tysięcy rubli assygnacyjnych policzony, przez Sąd Niższy do extenuacyi zajął, w krótkim zaś czasie Ur. Michał Zenowicz Marszałek Guber. Mińsk. z powodu iż za dług przez Ur. Norwida w Izbie Powszechnego Opatrywania na załóg jego dusz zawiniony i przez jego opłacony, pozyskać satysfakcyi na majątku Norwidpółu nie mógł, postanowił należność JW. Miłaszewiczowi na Norwidpółu sposobem tradycyi załokowane opłacić, i w stopniu jego oraz własnym za dług do Izby Powszechnego Opatrywania wniesiony, majątność Norwidpół w tradycyi do extenuacyi zajął. Jakowych następności unikając zeszła Węclawowiczowa, uważała za nieodbitą dla siebie potrzebę uczynienia z JW. Zenowiczem układu, i tak za przelewem od JW. Miłaszewicza na imię JW. Zenowicza wydanym, wypłaciła własnymi pieniędzmi, o czym dokument kompłanacyiny assekuracyiny z Zenowiczem postanowiony poświadcza, ośm tysięcy rubli assygnacyjnych. Dług zaś do Izby Powszechnego Opatrywania po nadpłacie przez zeszłą Norwidową 5,350 rubli assyg. zeszłej załującego Matce przelanych, w ilości rub. assyg. trzynaście tysięcy pięćset ośmdziesiąt pięć w kapitale pozostały trzema ratami opłacić przez dokument w roku 1815 maja 19 nastąpił obowiązała się, i to w terminach naznaczonych podług świadectwa dokumentu kwietecynego przelewonego w roku 1820 marca 15 wydanego, a 1821 maja 25 w Ziemstwie Mińskim aktykowanego, dopełniła. Ze skutków więc tych przelewów wykazuje załujący w stopniu Miłaszewicza i skarbu ogólny kapitałny oprócz procentów należności rub. assyg. dwadzieście jeden tysiąc pięćset ośmdziesiąt pięć, powtórze za przelewem od Julii z Kamińskich Norwidowej w roku 1819 marca 13 wydanym opłaconych do Izby Powszechnego Opatrywania rub. assyg. pięć tysięcy trzysta pięćdziesiąt, potrzebie w roku jeszcze 1811 apryla 15, zeszła załującego siostra Norwidowa opłaciła za męża swego Ur. Norwida JW. Miłaszewiczowi, jak dokument kwietecynny przelewny w roku 1811 apryla 15 w Sądzie Głównym przyznany świadczy, rub. assyg. dwanaście tysięcy i za takową summą majątność Norwidpół w stopniu JW. Miłaszewicza przez urządzenie uczynioną i roku 1811 junii 12 w Ziemstwie Boryowskim zeznaną intromissją do swego dzierżenia zajęła. Ale te summy ze względu mnogich przeszkód ze strony JW. Miłaszewicza powodem nieopłaty w zupełności summy, czynionych, w najmniejszej części niewybrała, i tą koleją naturalnego spadku do załującego w zupełności przynależy, po czwarte: Za trzema kwitami Sądu Ziemskiego Borysow. w roku 1818 nowembra 7, 1820 junii 15, i 1821 oktobra 5 opłacono dług bankowego przez zeszłą załującego Matkę i załłego rub. ass. dwa tysiące dziewięćset sześćdziesiąt jeden, popiater: z powodu zajmowania majątku Norwidpółu za należność Miłaszewicza, poniosła zeszła załującego Matka straty w różnych ruchomościach, zbożu, i sprzętach podług rejestru przez Kommissarza Sądu niższego Borysow. przy zwrocie posessyi podpisanego rub. sr. trzysta dwadzieścia ośm, kopiejek ośmdziesiąt siedm, a oprócz tych wszystkich summ za opłacone jeszcze zaległe przed nastaniem zastawnej zeszłej załującego Matki, posessyi; podatki, za opłacony w teraźniejszym roku dług bankowi; oraz za pretensye z posessyi mianowicie za opłacone za włościan podatki i za udzielane im zapomogi, znaczne należności do zwrotu przynależą, a tak oprócz summy zastawnej 150,000 zł. pol. i oprócz należności po szczególe nieobjaśnionych, mając załujący w stopniu skarbu i Miłaszewicza w samym kapitale rub. assyg. czterdzieście jeden tysiąc, ośmset dziewięćdziesiąt sześć a po doliczeniu od tego kapitału opłaconych i załującemu należnych procentów, sto tysięcy górą rub. assyg. z żadnego względu zakłucanym przez kredytorów Ur. Norwida, chociażby istotnie mieli pretensye, byź nie

może, i ciż kredytorowie dopominać się exdywizyi w Sądzie przyzwoitym, jakim jest Ziemstwo Boryowskie wówczas mieliby prawo, gdyby summy za prawem zastawnym i za przelewami w stopniu skarbu i Miłaszewicza należne, w zupełności załującemu gotowymi pieniędzmi odłożyli, inaczej zaś dopominać się exdywizyi majątku Norwidpółu na odpowiedź za samojednego załgo należności niewystarczającego, znikąd nieznayda dla siebie wolności, ile gdy już przez nastale z niektórymi kredytorami Ur. Norwida, mianowicie z JW. Chmarą, Łapińkiewiczem i Sowietnikiem Szatałowym w Sądach Ziemskich, Mińskim i Boryowskim oraz w Sądzie Głównym, wyroki, zastawną posessyą przez załującego w stopniu Matki exekwującą się utwierdzoną i felwark Norwidpół tak ze względu pierwszości prawa zastawnego w exekucyi swojej od roku 1813 zostającego, jako też ze względu nabycia przelewami summ od skarbu i Miłaszewicza za niepodległy odpowiedzi dopominkom kredytoromskim uznano. A oprócz tych przyczyn mnogie jeszcze postępują powody do nieuskutecznienia niesprawiedliwego i nieprawnego Ur. Zawadzkiego ządania, oraz do ukarania jego za ewokacyine do Sądu Głównego przez nielegalny pozew, za którym rozprawa ustalić się nie może, powołanie. Naprzód dla tego, że Ur. Norwid summ za dziedzictwo i bankowi przez zeszłą załującego Matkę i siostrę Norwidową JW. Miłaszewiczowi opłaconych nie zwrócił, i prawo przedaźne przyznaniem od JW. Miłaszewicza, którego stopień załujący reprezentuje, i opłatą Poszlin upewnionem jeszcze niezostało, ztąd i exdywizya, chociażby innych przeszkód nie było, bez opłaty załującemu summ za przelewami od Miłaszewicza należnych i bez przyznania przedaźnego prawa, następować nie mogła, powtórze, że majątek Norwidpół jak w jednym Boryowskim powiecie ma swoje położenie, tak rozprawa w stosunku do onego tyczących się nie gdzie indziej jak w Ziemstwie tegoż powiatu podług determinacyi praw ustaloną byźby tylko mogła. Lubo zaś Ur. Zawadzki w zapozwie swoim wraza, że Ur. Norwid za plenipotentyą od zeszłej swej żony a siostry załującego sobie jakby wydaną długi zaciągał, i te satysfakcyonować się z summy za obligiem od zeszłej załującego Matki, zeszłej niby siostrze załującego wydanym należnej, i z części majątku Peretrutowicz w Rzeczyckim powiecie położonego, która w exdotacyi dla zeszłej Norwidowej wypadła, satysfakcyonować się powinien, wszakże gdy żaden z kredytorów w przeciągu górą lat 10ciu do funduszu po siostrze pozostałego, a do załującego spadkiem naturalnej sukcesyi należnego, z pretensyą nie odzywał się, a ztąd gdy to jest naysprawiedliwyszym, że zeszła załującego siostra ani sama przez się ani przez plenipotentów długów niezaciągała, a nadto gdy pretensorowie do funduszu po zeszłej siostrze załującego pozostałego, jeżeliby się oni okazali (czego po przeysciu lat więcej 10ciu spodziewać się nie można) łączonemi do jednoczasowej rozprawy, między Ur. Norwidem a jego kredytorami byź nie mogą, z tego więc powodu wymyślone stosunki do funduszu zeszłej załującego siostry do usprawiedliwienia powołania załującego do Sądu Głównego, posłużyć nie są zdolne, a że za obligiem przez Ur. Zawadzkiego pomienionym, który podług własnego Ur. Norwida w pozwach od jego do Sądu Głównego o remisę wynaszanych, wyznania, zwróconym i umorzonym został, i za którym dotąd najmniejszego nieuczyniono dopominku, nigdy nie Ur. Norwidowi nie należało, i nie należy, załujący w przyzwoitym porządku udowodni, potrzebie że Ur. Zawadzki w pozwie swoim przeciwko prawu zastawnemu, nietylko trzyletnią ale nieprzerwaną od roku 1813, exekucyą i dekretowi ugruntowanemu oraz nigdzie niezaskarżonemu wymyślając nowe zarzuty, które przez samego Norwida w processie z nim wiedzionym nigdy czynionemi niebyły, a tem samem tworząc choć niesprawiedliwe jednak zawsze kognicyów wymagające kwestye, sam przeto o niewłaściwym dopomnieniu się o remisę na Sąd Exdywizorski zdecydował, gdyż wszelkie kwestye kognicyów

wymagające do rozpoznania Sądowi Exdywizorskiemu wedle determinacyi prawa przyporęczone-
mi bydyć nie mogą. Objaśnawszy zatem żalujący
w jakim stopniu zostaje przy władaniu majątkiem
Norwidpola, oraz jak są niesłusznie poczynione w
pozwie pod imieniem Ur. Zawadzkiego zarzuty
wyrażną zimówność i kondykt okazujące, zostaje
w przekonaniu, że rzetelne istoty rzeczy wyobra-
żenie okazując nieprawne i niesłuszne Ur. Norwi-
da na krzywdę żalującego zamiary, odradzi każde-
mu z kredytorów słuszością rządzących się łą-
czenia się do procesu, przez jego pod imieniem
Ur. Zawadzkiego uprojektowanego, i dla tegoż za-
lującego niniejsz oświadczenie do Gazet Kuryera
Litewskiego przesać się mające w aktach Sądu
Ziemskiego Minskiego zapisując, wszelkie zmowne
Ur. Norwida na krzywdę żalującego działania ma-
nifestując, oraz że kar za ewokacyą prawem prze-
pisanych poszukiwać będzie oświadcza. U tego o-
świadczenia podpis następny: Julijan Drzniewicz
Plenipotent.

Takowe oświadczenie w aktach Ziem. Min.
zapisane niezaprzecza się drukować i do Gazet
umieścić Tomasz Zoładz Pisarz Ziem. Pttu Miń.

O zgodności z pátocznym protokołem za-
świadczam Leonard Bartoszewicz Ziem. Pttu Miń.
Regent.

Z b i e g ł i

2. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogła-
sza się, iż wzięci ra niemienie na piśmie świad-
ectw aresztanci: Paweł Sierebrakow, Alexander
Iwanow, Kuźma Romanow, Grzegorz Susojew,
Nikita Jefimow, i Siemion nie pamiętający miej-
sca swego urodzenia i nazwiska, którzy na exa-
minie wyznali: że Sierebrakow jest poddanym
móskiewskiego oberpoczłimeystra Szulhina; Iwa-
now, Niżgorodzkiej Gubernii, Makarjewskiego
powiatu, ze wsi Łymowa, Obywatela Xięcia Gru-
zińskiego, będący u swego Pana od młodości za-
lokaja; Romanow, Kałuzskiej Gubernii, Nieszczer-
skiego powiatu ze wsi Soborowszczyzny, Obywa-
tela Grafa Potiemkina; Susojew, nie pamiętający
miejscu swojego urodzenia; Jefimow, poddanym
Kałuzskiej Gubernii, Zazdrińskiego powiatu, O-
bywatela Piotra Leśliwa, ze wsi Duryna; i Sie-
mion nie pamiętający miejsca swego urodzenia,
na mocy Ukazu Rządzącego Senatu z dnia 29
augusta 1807 roku uznani za włóczków, i z nich
pierwszych czterech oddano do służby wojsko-
wej a dwóch ostatnich, dla niezdadności do niey
i do robot w twierdzach, pierwszego dla małego
wzrostu i słabego zdrowia, a drugiego dla staro-
ści, posłano na Syberyą na posilenie. Przymio-
ty pomienionych włóczków: Sierebrakow, wzro-
stu 2 arsz. 5 1/2 wiersz, twarzy szerokiey białey,
nosa takż szerokiego, oczu szarych, włosów bia-
łych, mówi czysto, od urodzenia lat 20; Iwanow,
wzrostu 2 arsz. 9 wierszków, twarzy okragławey
ospowatey, nosa tępego, oczu karych, włosów
rusych, mówi czysto, nie żonaty, umie porosy-
sku czytać i nieco pisać, od urodzenia lat 27; Ro-
manow, wzrostu 2 arszyny 6 wierszków, twarzy po-
dlugowatey czarniawey, nosa miernego, oczu świa-
tło szarych, włosów rusych, mówi czysto, od uro-
dzenia lat 24; Susojew, wzrostu 2 arsz. 5 1/2 wiersz-
ków, twarzy okragławey ospowatey, nosa mier-
nego, oczu ciemno-błękitnych, włosów rusych,
mówi czysto; Jefimow, wzrostu małego, twarzy
podługowatey czarney, oczu światło-szarych, no-
sa długiego, włosów na głowie światłorusych, mó-
wi po rusku, nie żonaty, od urodzenia lat 15; i
Siemion nie pamiętający nazwiska, wzrostu śre-
dniego, twarzy podługowatey chudey, oczu sza-
rych, włosów na głowie, wosach i brodzie czar-
nych, nie żonaty, od urodzenia lat 40, a zatém
jesli z pomienionych włóczków pierwsi czterey
okażą się do kogo należący, aby z prawnemi o
ich należności dowodami, prosił, gdzie należy, w
przeznaczonym przez prawo terminie, o kwit na
policzenie za rekrutów. Marca 15 dnia 1822 roku
Mińskiego Gubernialnego Rządu Sekretarz Tytu-
larny Sowiernik Felicyan Arcimowicz,

O g ł o s z e n i e.

2. Dla niedoyscia Licytacji części Eduka-
cyney miasteczka Łabunia w Powiecie Zasław-
skim położonego, w terminach postanowieniem z
dnia 17 listopada 1821 r. oznaczonych, Kommis-
sya postanowieniem z d. 27 lutego bieżącego 1822
r. powtórny termin licytacji do puszczenia w
arendowną dzierżawę teyże części Edukacyney
dzień 2, 3 i 5 miesiąca czerwca bieżącego 1822
r. oznaczyła, w skutek takowego postanowienia
Kommissya ogłasza ninieyszem, że w powyższych
terminach w Krzemieńcu w mieyscu, zasiadania
Kommissyi ninieyszey, będzie się odbywać licyta-
cya publiczna pomienionej części M. Łabunia na
arendowną trzy lub kilkoletnią dzierżawę. Część
ta wydzielona funduszowi Edukacyjnemu z roz-
bioru Stępkowskiego zawiera w sobie chat rolni-
czych 28, z przywoitym dla nich wydzielaniem pola
i sianożęci, ma łany dworskie i sianożęci w sto-
sunku ludności, las oddzielny, okрім folwarku i
zabudowań gospodarskich, należy do niey oficyna
murowana w mieście. Włóścianie tey części od-
rabiają w ciągu roku pańszczyzny ciąglej dni 888
pieszey zaś dni 2962, które ogółem ceniąc po zło-
temu uczynią zł. 5850. Danina z teyżey części sto-
sownie do ceny powszechnie praktykowanej, li-
cząc w to dochód ze stawu, wynosi w ogóle zł.
202 gr. 25. Chcący się pisać za licytanta złożyć
rubli sreb. 500 w zakład, że się od zaliczytowanej
summy nie cofnie i razem na zabezpieczenie do-
trzymania kontraktu, te pieniądze zwróć się tym,
co się przy licytacji nieutrzymają. Oblizszych
warunkach do arendowney dzierżawy, niemniej o
stanie ninieyszym tey części Łabunia, można w
kancellaryi Kommissyi wiadomości zasiągnąć. Po-
wyższe ogłoszenie, aby powszechney doszło wia-
domości, Kommissya postanowiła przesać do Re-
dakcyi Kuryera Litewskiego, dla trzykrotnego w
tey Gazecie umieszczenia. Dnia 7 marca 1822 roku.

Komisarz Sądowy Edukacyyny Felix Czacki
Pisarz Rudzki.

2. Sąd Ziemski Pttu Wileńskiego na skutek
przedpisania JW. Wojennego Litewskiego Guber-
natora, i doszłych do siebie tak od Gubernskiego
Wileń. Rządu, jakoteż od Sądu Głgwo Litewsko-Wi-
leńskiego zgo Departamentu Ukazow, postanowił
wyprzedać przez publiczną licytacją dom w mie-
ście Wileń na zaułku S. Mikołaja pod Nm 568
położony, niegdyś do aktorstwa W. Józefa Mejera
adwokata Konsystorskiego należący, między kredy-
torów przez kollokacyą rozdzielony i zadetermino-
wał terminu na odbycie teyże licytacji w Izbie
Sądowej Ziemskiej Pttu Wileń. dopełnić się ma-
jący, jakoto: pierwszy dnia 10, drugi 15 i trzeci
dnia 25 Apryla, a dla przetargu dzień pierwszy
Maja roku bieżącego naznaczył, inwentarycy i o-
cenkę tegoż domu na rubli assyg. 17,111 kop. 20
wynoszącą, z wolnym dla każdego ambienta w ka-
żdym czasie przejrzeniem, niemniej też warunki
punktow przedlicytacyjnych w Kancelaryi akto-
wey Ziem. Pttu Wileń. tymczasowie zalokował, do
nabycia więc wiecznością nieraz pomienionego do-
mu, wszystkich życzących ambientow przez skro-
tną awizacyą do Gazet Kuryera Litewskiego za-
mieszczającą się wyrywa.

Michał Sawicki Prezydent Ziem. Pttu Wileń.
Wileński Ziemski Sędzia Alojzy Jasieński. Sędzia
Jan Pisanka.

2. Niżey podpisany dziedzic folwarku Hanie-
wa alias Kamieniego Łogu Olechnowskiego w po-
wiecie Wileńskim w parafii Miednickiey leżącego,
czuję pobudkę donieść: iż xięża Wolskiński nie ukon-
firmowani do mnie za to, że Senat pretensyą ich
o rzeckony folwark uznał za niesłuszną, pomieścili
byli nierzetelną do Kuryera awizacyą, jakoby ja
niebył dziedzicem, kiedy już tylo dekretemi, i re-
zolucyą Rządzącego Senatu przy mnie utwierdzo-
no, i pretensyą xięży skasowano; oraz dwadzie-
ścia zgórą tysięcy złotych na xiężach sądzono;
iż xięża januaryi -przeszłego wyprowadzili

z rzeczonoego folwarku poddanego Marcina Ląpki czyli Pasznikowicza, wzrostu sredniego, czarniawy lat koło trzydziestu majacego, ażeby onego nikt nieprzyjmował, czyni się zawiadomienie.

Tadeusz Wołżyński.

Może Redakcyja do druku przyjąć. Prezydent Grodz. Wileń Adam Dauksza.

Publiczna Przedaz.

3. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na zaspokojenie należności majora austriackich woysk Jana Zgierskiego od obywatela Pęczkowskiego Szambelanab. dworu polskiego 7,000, cz. zł., wziętych przez niego za obligiem od JO. Xięcia Zubowa, ten Rząd dla spełnienia Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 15 octobra przeszłego 1821 roku za N. 1952, przeznaczył na przedaz z publicznego targu majątek Pęczkowskiego, położony w trockim pćie, Oleszyski zwany, w którym oprócz różnych browarnych, miedzianych i drewnianych sprzętów, bydła, ptastwa, różnego zboża i innych gospodarskich rzeczy, do tazy niewchodzących, okazano w inwentarzu: ziemi oromey, sianożęci, pod lasem i dalszemi przynależnościami 115 włok, 15 morgow, 257 przętow i 8 przęsikow, osobno lasu towarnego w dyferencyi ze szlacheckimi okolicami 15 włok, 13 morgow, i 150 przętow, dymow ciągłych 13, czynszowych 2, ogrodników 3, karczam 3, dusz włościańskich z nowonarodzonemi mężczyzn 65, kobiet 48, wolnych mężczyzn 8, kobiet 7, młyn jeden, dwornych zmian, w każdej po 73 morgi, siano ukasza się 400 wozów, i jedno jezioro. Oceniony 48,567 rub. sr.; a zatem życzący kupić pomieniony majątek Oleszyski, ze wszystkimi do niego przynależnościami i lasem, zechcą przybyć do tego Rządu na terminy 12ty 22 apryla, 2gi 9 junii, a trzeci ostateczny we trzy miesiące od dnia wydrukowania ogłoszenia, które uczynione będzie później w Sanki-Petersburskich albo Moskiewskich gazetach. Marca 22 dnia 1822 roku. Sekretarz Wierzbicki.

List Gończy.

3 Włościanin mój z majątku Kozłiszek Gubernii Wileńskiej w pćie Wilkomierskim w parafii Poniemuńskiej sytuowanego August Baranowski forys, w czasie bytności mojej w Wilnie zbiegł marca 21 dnia po południu o godzinie 1stej z domu JWney Kamerjunkturowej Salistrowskiej, ma on lat 19, urody średniej, twarzy nieco podługowatej, fizognomija jego przystoyna, czytać i pisać ma początki, mówi po polsku dobrze, 1zność odzienia: pół fraczek i spodnie, sukna zielonego, kurtka szarego sukna i szarawary także z landpasami zielonego sukna, surdut sukna szaraczkowego, raytuzy zielonego sukna oszyte skórą, płaszcz szaraczkowego sukna nowy, szuba suknem granatowym pokryta a kołnierz i połę lisami okładane, talub niczym niepowlekany, bōty jedne w których chodził, a drugie moje węgierskiego kroju, w czapce sukienney.

Gdzieby się takowy człowiek okazał upraszam wszelkich władz o odastanie onego do Sądu Niższego Ziem. Wilkomierskiego, a koszta ponieść się mogące powróconymi zostaną. Antoni Chylęwski Tytularny Sowiennik.

Exdywizya.

5. Majętność Szymonie w Oszmiańskim pćie leżąca, do dziedzictwa b. Sędziego Ziem. Oszm.

Ignacego Czyża należna; oddaną została przez tegoż dziedzica pod tazy exdywizyą, i w celu zyskania w Sądzie Ziem. Oszmiań. finalnego z kredytorami obliczenia się jak niemniej żądając na ów Sąd Remissy, pozwani zostali ciż kredytorowie w roku ominionym 1821, w miesiącu maju do Ziem. ptu Oszmiań. za jakowym pozwem gdy za staannością niektórych kredytorów złożyła się na dniu 30 gbra sprawa; przeznaczoną została dillacia copiarum z spraw i komportacya papierów, dobioero kiedy tazy sprawa po uprzątnionych już dillaciach do oczewistego rozsądzienia zbliżoną została, i aktorat w tymże Ziem. Sądzie przywołany został, a znaczna liczba kredytorów nieoświadczyła staanności, z tych tedy powodów aktorat na ugodzie z wolnym wotaniem w każdym czasie niżej podpisany zastanowiwszy, przez niniejszą awizacyą ma honor zawiadomić wszystkich swoich kredytorów i debitorów, ażeby oni na dzień 26 apryla teraz. 1822 roku z swojemi dowodami pisma dla powzięcia rekognicyi sumy do Ziem. Oszmiańskiego jawni się: i że w dniu tymże zastanowiony aktorat na ugodzie zawoła zapowiada.

Takową awizacyą do Kur. Lit. dla trzykrotnego Ogłoszenia podując, jako Aktor podpisuję. Ignacy Czyż b. Sędzia Ziem. ptu Oszmiańskiego.

Roku 1822 mca marca 20 dnia, takową awizacyą do Redakcyi Wileńskiej do Kur. umieścić może zaświadczam. Jan Szczepanowicz Pisarz Ziem. Ptu Oszmiań.

K r a d z i e ż.

3 Przy końcu ominionego mca februaryi w majętności Elizabellinie JW. Woltowiczów skradzione zostało ze składu futro tumuki w dwóch półblamkach: Ktoby więc takową kradzież odkrył; i o tém do Elizabellina lub do kamienicy WW. Podberskich na Szklanney ulicy w Wilnie Starozakonnemu Hirszy doniósł, sto rubli asygn. nagrody odbierze. Dat roku 1822 mca marca 19 dnia, w Elizabellinie. Lipowicz Pisarz Elizabelliński.

W xiegarni uniwersyteckiej nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego wyszedł SŁOWNIK ŁACIŃSKO POLSKI na wzor Jahoba Facciolati przez X. Floryana Bobrowskiego ułożony. Cena r. sr. 3. Exempl. oprawny w półskurkę r. sr. 3 kop 60 oprawny w skórę r. sr. 4.

3. N.żey podpisany z mocy Plenipotencyi do Xiędza Jana Górskiego sobie wydanej i jako naturalny opiekun dzieci swych Józefa i Ewy Bärkmannow rodzących się z Barbary z Górskich Bärkmannowej ostrzega wszystkich a mianowicie Debitorow reszłego Ignacego Górskiego, aby nikt w żadne układy z Pannami Julianną i Anną Górskimi o pozostałość po Ignacym Górskim niewchodził Debitorami aby sumy nie opłacali, gdyż tak Xiędz Górski jako i niżej podpisane dzieci są równiesz sukcesorami tegoż Ignacego Górskiego i już o windykacyę teyże sukcesyi rozpoczęty został w Sądzie Ziem. Wileń. Process. Józef Bärkmann.

1822 r. marca 18 wolno drukować Wileński Ziemski Sędzia Alojzy Jasiński.

Wyjeżdza za granicę.

3 Trykotnik Jan Jakub Gross, poddany pruski, z żoną i pięciorgiem dzieci wyjeżdza napowrót do Prus

Wilno dnia 29 Marca 1822 Roku v. s.

Licytacja.

3. Od Mińskiego Guberskiego Rządu ogłasza się, iż za dług należny tutejszej Izbie Powszechnej Opieki, będzie w tym Rządzie przedawać się z publicznego targu dom murowany Obywatela żyda Dawida Berkowicza Cukermana ze wszystkimi do niego należącymi budowlami i ziemią, będący w mieście Mińsku na Troieckiej górze na ulicy Alexandrowskiej, przynoszący rocznego dochodu 400 rub. assyg., a ze zbioru dziesięciu lat 4,000 rub.; a zatem życzący kupić takowy dom, zechcą przybyć do tego Rządu na termin: 1szy 26 kwietnia, 2gi 8 czerwca teraźniejszego roku, a 3ci ostateczny od pierwszego ogłoszenia w gazetach, które później uczynione będzie we 3 miesiące. Marca 3 dnia 1822. Sekretarz F. Arcimowicz.

Przedaż majątków.

3. Majątek dziedziczny ziemny, w Gubernii Wileńskiej Powiecie Upitskim położony, w jednym obrębie, zupełnie ograniczony, w którym całej obszerności wlok 75, grunta i łąki najlepsze, las na opał i budowę zdalny wystarczający, gruntu dwornego wyrobnego w każdej zmianie po morgow 70. Staw zarybiony, młyn wygodny, woda donośna, chat gruntowych 25, dusz męskich 80 i tyleż żeńskich, powinność w każdym tygodniu z chaty po 3 dni pieszo, a 3 z uprzężą, osobno dni letnich po 24 z dymu, wysiewa się oziminy żyta po 128 purów, a pszenicy po 32 pury, jarzyn w zwyczajnej proporcji, siana wozów zbiera się 500, Karczmem na gościncu pocztowym i na komunikacyjnym i, z tych stały intraty r. s. 173, czynszu i podrosczyzny r. s. 509, pozycja tego majątku jest taka, od Wilna mil 20, od Wilkomierza 9, od Kieydan 6, od Poniewieża 12, od Nitawy 15, od Rygi 20, graniczy z Nowym miastem JW. Marszałka Karpia. Ktoby życzył ony sobie nabyć, raczy skomunikować się z niżej podpisanym, mającym zupełną władzę do wyprzedazy, mieszkającym w mieście Wilnie na ulicy Skopuwka w domu Bartoszewiczów pod N. 182, a będzie miał okazane mapy, inwentarze, i wyciągi intrat, podług których za cenę nayprzystępniejszą z łatwością ukończyć będzie można. Stanisław Bieliński.

P o z e w.

3. Podług Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnego Wszech Rossy.

Inflantski Imperatorski Hofgierycht, czyni powszechnie wiadomo, iż gdy W. JP. Ober-Fiskał Kolleski Assessor i Kawaler F. G. von Kube, quakurator Massy w spadkowej sprawie, w Bogu zesłego Kamerhera Piotra Barona von Medema, zaniósł tu prośbę o uczynienie proklamy, i zwołanie, wszystkich wierzycieli, sukcesorów i dłużników, wspomnianego, w Bogu zesłego, Kamerhera Piotra Barona von Medema i takowej prośbie, mediantie resolutione zadość uczynić domierzono, przeto Inflantski Imperatorski Hofgierycht, sposobem niniejszej proklamy, powszechnie o tem ogłasza, i wszystkich tych, którzyby tylko ku pozostałemu, w Bogu zesłego Kamerhera Piotra Barona von Medema, spadkowemu w ogóle majątkowi, z jakichby to powodów spraw, i związków, nie było, pretensyi urościć mogli, i prawności swej dochodzić żądali w pierwszy, wtóry, i trzeci, a zatem więc i w poledni raz, to jest peremptorie, powoływa i zaprasza, aby wszyscy ci pretendatorowie, w ciągu sześciu miesięcznego terminu od daty niniejszej proklamy, i najpóźniej, ku dniu 24 mca julii, anni currentis, do Inflantskiego Imperatorskiego Hofgierychtu jawnie się, pretensye swoje i prawności, a równie i dokumenta na one złożyli, i oczekiwali by od tego sądu, dalszej rozprawy z tym zastrzeżeniem, iż wszyscy ci, którzy tylko na takowy przeznaczony termin i wyznaczony potem akklamacyi nie ja-

wią się, żadne już więcej od nich pretensye, przyjęte nie będą, i takowym wieczne nakazuje się milczenie. Równymże sposobem konwokuja się i zapraszają się i ci, którzy przynależące się do wspomnianego spadkowego, defuncti, majątku, w swym ręku mają jakiegokolwiek dokumenta, rzeczy, i sprzęty, lub też należą się od nich opłaty, i pieniężne summy, aby takowe dokumenta, rzeczy, i sprzęty, zwrócili, a należące się opłaty wnieśli, niechybnie do Inflantskiego Imperatorskiego Sądu na przeznaczony termin pierwsze to jest własności, pod sztrafem sądowym, a polednie, to jest opłaty, sub-paena dupli.

O czém, każdy, komu o tém wiedzieć należy, zastrzeżę się, i od szkody ochrania się. Signatum w Inflantskim Hofgierychcie w Rydze na Zamku 1822 r. januarii 23 dnia.

W imieniu Inflantskiego Hofgierychtu L. F. v. Sivers Vice-Prezydent A. V. Gavel actarius.

P o z e w.

3. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnego całą Rossyą etc. etc. etc.

JPP. Petroneli primo Nowińskiej od praesens Daniłowej Matce, Piotrowi Gawryłowiczowi Nowińskiemu synowi małoletniemu, Mikołajowi Trawinowi Opiekunowi do ukrycia funduszu należącym, a Józefowi Krzyżanowskiemu Prezydentowi nowo dodanemu, Mikołajowi Iwanowiczowi Nowińskiemu bratu zesłego Dymitra Nowińskiego, Pelagii Kożewnikowej i Irynii Mielnikowej siostrzom z dokładem ich mężów i opieki, Wierzy Alexandrze, Annie córkom, Iwanowi synowi zesłego Iwana Nowińskiego brata Dymitra, Iwanowi Zaozerskiemu, Iwanowi Szarapowi Opiekunom tychże nieletnich Sukcessorów, wszystkim probować mogącym własności towarów w ukryciu pozostałych, Pozew Edyktałny loco peragenda executionis przed Sąd Magistratu Wileńskiego z cytacyi JP. Iwana Iwanowicza Daniłowa z Ostrowa, wreferencyi do Dekretu 1821 roku miesiąca marca 14 dnia zapadłego i w skutkach przyjętego wynasza się o to; do wykrycia i wyprobowania czyli towarów w schronieniu dotąd będące i na satysfakcyę summy dla żał. Dell. w Exdywizyi odeszłej zreknoskowaney rubli assyg. 16,145 kop. 55 do dalszego wyprobowania aktorstwa przez obżal. Sukcessorów Dymitra Nowińskiego nieoddawanych, nakazana została adcytacya tychże obżal. Sukcessorów przez edyktałny zapowaz, dla czego skutkiem i Dekretu i art. 28 roz. 4 jako w rzeczy gościnnej pozywa do Sądu Magistratu Wileń. i prosi o warowania activitatem loci standi, nakazania złożyć dowody do przekonania o należeniu towarów, czy do Sukcessorów Dymitra Nowińskiego, czy do Petroneli primo Nowińskiej od praesens Daniłowej, czy do usatysfacyonowania pretensyów Gawryły Nowińskiego, a dotąd przed Licytacją majątku Gawryły Nowińskiego ukrytych, a po niewyprobowaniu przez ich aktorstwa skutkiem Dekretu Exdywizyjnego całkowicie onych dla żał. Dell. przysądzenia, pod niejawieniem się w terminie artykułem 28 roz. 4 przepisany ammissyi wiekistej zapisania, bliższości we wszystkich żał. uznania, dowodów utwierdzenia i expens prawnych powrót rubli assyg. 1,000 sądzenia.

Roku 1822 miesiąca marca 16 dnia Wożny świadcze, iż tego Pozwu Edyktałnego loco peragenda executionis w sprawie JP. Iwana Iwanowicza Daniłowa z Ostrowa jako istotnego pretensora do wszystkich funduszy Gawryły Nowińskiego po JPP. Petroneli primo Nowińskiej a dopiero Daniłowej jej syna Piotra Nowińskiego, Opiekunom Mikołaja Trawina ciągle zajmującego się i Józefa Krzyżanowskiego Prezydenta Magistratu także dopiero dodanego ooczewistwo w ręce, a zaś po Mikołaja Nowińskiego, Pelagię Kożewnikową i Irynię Mielnikową braci i siostr Dym-

mitra Nowińskiego, Wierę Alexandrę, Annę Łórek i Jana syna Iwana Nowińskiego jako Sukcessorów i ich opiekunów, Jana Zaozińskiego i Iwana Szarapowa do drzwi Ratusza Wileń. i Gazety Kuryera Lit. popodawałem i o rozprawie w Magistracie Wileńskim oznaymiłem. Datt ut supra. Stanisław Parymonowski Woźny Pttu Wileńskiego.

Roku 1822 miesiąca marca 18 dnia przed Aktami miasta Guber. Wilna stanawszy obecnie Woźny Powiatu Wileń. Stanisław Parymonowski ten kwit swój Relacyiny podanego pozwu offiiose zeznał. Przyjąłem i że jest w aktach świadczącą. J. Misiewicz.

3. W skutek Remissyynego dekretu w Ziem. Pttu Kowień. z powodztwa W. Gieysztor z rzędu kredytorów w zbiegu kompetytorstwa do majątku Medeksz po zeszyłym Ignacym Lugayle pozostałego, a przez Sukcessorów onego W.W. Witkowskich Pisarza Oyca i jego potomstwa, oraz Bohuszowę Szambelanową oddanych pod Exdywizyą, Sąd Exdywizorski w pierwszym zebraniu się w majątku Medekszach w Pcie Kowień. położonego rozpoczął swą czynność, a uważając z doniesienia dalszych kredytorów do tegoż Sądu przyzwozanych, iż więcej znajduje się Pretensorów, przeto postanowił na też Sady zebranie się dnia 15 mca 7bra roku idącego. Żąda mieć w Gazetach pomieszczoną awizacyą, aby dalsi kredytorowie remissą w Sądzie Ziemskim Kowień. nie zając, jeśli się znajdują, na powyższy termin do majątku Medeksz z swoimi pretensyami jawili się, a skoro takowy termin opuszczą, poddadzą swe pretensye summowne pod upad i amisyą, w czym Sąd Taxatorsko Exdywizorski zawiadomić przedsięwziął. Adam Kozakowski. Prezes Sądu Ziem. Kowieńskiego i Exdywizor. Antoni Domeyko. Sędzia Ziemski Kowieński i Exdywizor. Wincenty Mołochowiec. Prezes Gran. Kowień. Exdywizor. Marcin Książ Swirski Regent sub. Kowień. i Sądu Exdywizorskiego.

3. Roku 1822 marca po zeyściu z tego świata Michała Ordya Marszałka Powiatu Kobryńskiego, pozostała jego żona JW. Józefina z Butrymowiczów Ordowa, w celu zaspokojenia wszystkich, tak nie żyjącego męża jako też i własnych długów, dobra Wieżki w Prużańskim, a w przypadku niewystarczenia onych na satysfakcyą wierzycieli i dobra Worocewickie w Kobryńskim Powiecie leżące, na taxę i Exdywizyą wieczystą oświadczywszy, udała się do Sądu Głównego 2go Departamentu Gubernii Litewsko Grodzieńskiej, prosząc o jednoczasową ze wszystkimi kredytorami i pretensorami rozprawę, gdzie w roku 1816 8bra 24 zapadł Dekret Remissyiny, Exdywizyą w skutek prośby JW. Marszałkowej Ordowej przeznaczający. Poczem w roku 1818 7bra 20 oczewisty Sąd Taxatorsko Exdywizorskiego w dobrach Wieżkach ogłoszono wyrok, na który jako uciążliwy i z prawidłami Remissy Sądu Głównego niezgodny, JW. Ordowa przed Sąd Główny Grodzieński 2go Departamentu zaniósła skargę. W kolei przywołania sprawy po Exdywizyi Wieżeckiej, gdy Sąd Główny zażalenie JW. Ordowej, uznał sprawiedliwym i dowiedzionem, przeto wyrokiem swoim 1822 febr. 1 zapadłym, Dekret Exdywizyi Wieżeckiej 1818 7bra 20 podniósł w zupełności, za niebyły ogłosił, uskutecznienie prawideł w Remisie 1816 8bra 24 umieszczonych załecil, oraz dalsze z prawem i interessem zgodne przepisy dołączył, nową Exdywizyą przeznaczył, urzędników do spełnienia poruczającego się dzieła wybrał, i na zjazd urzędu tudzież ostateczne ukończenie rzeczy, dzień 27 apr. b. r. zakreślił, i tak o Dekrecie swoim, jako też o terminie zjazdu przez Gazety Sankt Petersburskie i Kuryera Litewskiego w trzykrotnych awizacyach, wszystkich interessowanych zawiadomić, kosztem JW. Marszałkowej Ordowej załecil, z tem zastrzeżeniem, iż w Exdywizyi teraz przeznaczający się niestawający kredytorowie, wieczney w pretensyach swoich amissyi ulegną. Ażeby więc wszyscy

ci, którzy albo do majątku JW. Marszałkowej, albo do zeszyłego Michała Ordya funduszów, mają jakie słuszne pretensye, w dniu 27 apryla roku bieżącego in fundo Wieżek stawali, pod zapewnieniem amissyi ogłaszam i zawiadomiam i takowe ogłoszenie jako plenipotent podpisuję.

Benedykt Pawłowski Sądu Główn. Grodz. Adwokat.

3. Sąd Ziemski Powiatu Grodzieńskiego w rozprawie po między JW. Antonim Ncsarzewskim Rotmistrzem byłey Gwardyi narodowej, a JW. Wielhorskimi i dalszemi osobami jakiegokolwiek stosunki do dóbr Kamienia Litewskiego, oraz wsiów Uhlany, Holyborek, Komarowszczyzna, Zdanki, Czebachi, Martyniuki, Strzele i Cerkiewniki zwanych, w Powiecie Brzeskim Gubernii Grodzieńskiej położonych mającemi, Dekretom Remissyynym Sądu Głównego drugiego Departamentu teyże Gubernii na jednoczasowe rozpoznanie do Sądu niniejszego odesłaney, i w Akcessoryynym stron przyysciu w tym Sądzie przypadley, wyrokiem swoim dnia 10 marca idącego 1822 roku ferowanym, po rozwiązaniu wnoszonych między stronami kwestyów, wypadające z rodzaju interessu Akta, tudzież ogólną na wszystkich stawających i niestawających oraz pod jakimkolwiek bądź pretextem do dóbr wyżej pomienionych stosunki regulować mogących stronach wszelkich, generalnie pod rozmaitym nazwaniem pism, dokumentów i papierów do takowej sprawy posługujących bez żadnego wyłączenia w terminie dnia 10 maja terażniejszego roku do Kancellaryi Sądu niniejszego przy dokładnych regestrach sub paenis złożyć się powinna komportacyą z dwumiesięczną persystencyą i z obowiązkiem zupełności oncy circa principale oprzysiężenia, niemniej kopią z spraw przeznaczyszy, celem zapobieżenia, ażeby nikt niewiadomością wymawiać się niemógł tak do akuratnego spełnienia wyroku swojego w złożeniu komportacyi, jako też do stanności w tym Sądzie dla jednoczasowej rozprawy wszystkich interessowanych pretensorów pod ammissyą, a debitorów pod wskazem prawnym wzywa i powołuje. Działo się roku 1822 marca 11 dnia.

Wincenty Dobrzylewski Sędzia Ziemski Powiatu Grodzieńskiego, Józef Jaskold Sędzia Ziem. Ptu Grodz., Mateusz Brzozowski Sędzia Ziem. Ptu Grodz., Waleryan Kudorowski Pisarz Ziem. Ptu Grodz., Jan Dołobowski Ziemski Ptu Grodzień. Regent.

K r a d z i e ż.

3 Z dnia 18 na 19 t. m. skradziony został w mieście Wilnie z domu W. Szadurskiej pod ś Jerzym położonego, koń białosiwowaty, mierzyn, lat 10, grzywy i ogona sutego, kuty na wszystkie nogi, ktoby więc takowego konia poznał i do domu JW. Szpitnagela przy Sądzie Ziemskim Wileńskim dostawił, odbierze od właściciela tego konia, obyw. Ptu Trockiego J. H. Mózżela nagrody rubli sr. 5.

A r e n d a D o m u.

3. Dom murowany pod N. 291 i 292 na Rudnickiej ulicy położony, do posesyi niżej podpisanego przynależny, wedle zapotrzebować się mającey ilości pokoiów ze szpichrzami, stajniami i wozowniami murowanemi, i dalszemi wygodami, w całości lub w częściach za pomierną cenę z opłatą wedle życzenia kwartalową lub miesięczną anticipative, lub decursive znajduje się do najęcia; zyczący one nając raczy się zgłosić do aktora w tymże domu mieszkającego niżej piszącego się Maciey Pawłowski B.

Takową awizacyą wolno drukować Wincenty Malinowski B. M. W.